

AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

ENREDA QUE FA FORT! (2/10) (ATC la desorganització del desgovern)

2. Alguns aclariments previs

Pot sobtar que, en els propers butlletins, des de CATAC, defensem el manteniment i potenciació de l'actual plantilla i ens mostrem contraris a increments de plantilla que, en definitiva suposarien major ocupació. També pot sorprendre que diguem que ha disminuït el volum de feina a l'ATC, podent semblar indirectament que no tenim feina suficient per fer. Cal aclarir aquestes qüestions, per tal d'evitar que hi hagi malentesos.

Respecte l'increment irracional de les plantilles, que en definitiva és un increment irracional de les despeses, cal convenir que, al final, els que acabem pagant els excessos en matèria de personal del poder polític en general i de l'Administració en particular, som, per variar, les persones que treballem a l'Administració. O és que les retallades en el capítol primer dels Pressupostos, en definitiva no les paguem els mateixos que vivim d'aquest capítol. Un augment irracional de la despesa en capítol u, tard o d'hora l'acabarem pagant els que percebem les nostres retribucions d'aquest capítol. Cal exigir doncs, per la part que ens toca, un ús racional d'aquesta partida pressupostària.

A més, com ja hem dit, no és de rebut que, mentre que la Generalitat diu que no té diners per pagar les nòmines: les pagues extraordinàries i el 15% de les retribucions dels interins, resulta que es gasta els diners incrementant plantilla. Tampoc resulta racional que, mentre des d'altres indrets de la Generalitat s'està acomiadant treballadors, des de l'ATC, es pretengui augmentar la plantilla.

Des d'un punt de vista econòmic, no resulta acceptable que una organització incrementi plantilla quan resulta que no pot pagar el personal actual.

Des d'un punt de vista social no resulta acceptable incrementar plantilla d'un organisme sense incidència sobre l'atenció social mentre que altres que estan la primera línia de contacte amb la societat veuen reduït el seu personal per la via dels acomiadaments, trasllats i jubilacions.

Finalment des d'un punt de vista organitzatiu, no resulta acceptable incrementar plantilla mentre que es redueix el volum de feina.

En relació a la segona qüestió plantejada, relativa a la disminució del volum de feina, no significa això que, individualment considerat, el personal de l'ATC tinguem menys feina que abans. I això per diferents motius.

En primer lloc la feina que sol desenvolupar-se, en bona mesura es refereix a exercicis anteriors a l'actual, de manera que una davallada actual en l'entrada d'expedients no suposa un trasllat immediat a la feina diària. En segon lloc, la menor entrada d'expedients suposa una disminució dels "índex de demora" que sempre han existit en l'Administració, és a dir, hi ha menys expedients pendents de resolució, però no per això menys feina individual. En tercer lloc, determinades tasques són independents del volum d'entrada de documents. En quart lloc els problemes de disseny estructural de l'organització així com la lamentable política de recursos humans impossibiliten que pugui aprofitar-se la disminució general d'entrada de documents per a treballar amb una major eficàcia. En cinquè lloc, la disminució de personal, que efectivament ha existit, ha estat compensada mitjançant la redistribució de tasques. Finalment s'estan desenvolupant tasques de comprovació en àmbits que abans, per volum de feina, no era possible assumir.

En definitiva doncs, disminueix el volum general de feina, però no el volum individual, la qual cosa no significa que, en un futur, aquest volum individual no arribi a disminuir llevat que s'incrementin seriosament les tasques de control fiscal o s'assoleixin noves tasques per part de l'ATC i és aquí on denunciem que, d'arribar aquest moment (que està per veure), aquestes tasques poden ser assumides amb l'actual plantilla o, si de cas amb increments més racionals que els pretesos.